

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: **Človek a strom, občianske združenie**, so sídlom Haburská č. 49/A, 821 01 Bratislava - Ružinov, zast.: *VALIŠ LEGAL, s.r.o.*, advokátskou spoločnosťou so sídlom Apollo Business Center, Mlynské Nivy č. 45, Bratislava, proti odporkyni: **Správa katastra Lučenec** so sídlom M. R. Rázusa č. 32, 984 01 Lučenec, **za účasti**: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik so sídlom Námestie SNP č. 8, 975 66 Banská Bystrica, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v katastrálnom konaní, na odvolanie zúčastnenej osoby proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. februára 2011 č. k. 28Sp/14/2010-47, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. februára 2011 č. k. 28Sp/14/2010-47 **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňa je povinná do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 318,84 €.

O d ô v o d n e n i e :**I.****Konanie na správnom orgáne**

1. Rozhodnutím č. V 1312/2010-54 z 09. augusta 2010 odporkyňa ako prvostupňový správny orgán v zmysle § 16a ods. 3 a podľa § 18 ods. 2 písm. a) zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 162/1995 Z.z.“) zamietla podľa § 31 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. návrh na povolenie vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam evidovaným

v k.ú. P., ako

- pozemok CKN parc.č. X. lesný pozemok o výmere 32.640 m²,
- pozemok CKN parc.č. X. lesný pozemok o výmere 126 770 m²,
- pozemok CKN parc.č. X. lesný pozemok o výmere 7.438 m²,
- pozemok CKN parc.č. X. lesný pozemok o výmere 57.283 m²,
- pozemok CKN parc.č. X. lesný pozemok o výmere 878 m²,
- pozemok CKN parc.č. X. lesný pozemok o výmere 16.214 m²,

to všetko vo výlučnom vlastníctve 1/1

a v k.ú. Š.

- pozemok CKN parc.č. X. lesný pozemok o výmere 308.227 m²,

požadovanom na základe zámennej zmluvy uzatvorenej dňa 27.11.2009 medzi navrhovateľom a zúčastnenou osobou LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Banská Bystrica ako predávajúcimi a súčasne kupujúcimi do Katastra nehnuteľností.

Podľa § 16a ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. v znení platnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia správa katastra koná a rozhoduje v administratívnoprávnych veciach samostatne.

Podľa § 18 ods. 2 zák. č. 162/1995 Z.z. v hore uvedenom znení správa katastra rozhoduje v katastrálnom konaní.

Podľa § 31 ods. 3 zák. č. 162/1995 Z.z. v hore uvedenom znení správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

2. Pri svojom rozhodovaní odporkyňa vychádzala zo skutkového stavu, že účastníci konania návrhom na vklad zámennej zmluvy do katastra nehnuteľností podaným dňa 22.6.2010 sa domáhali povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zo zámennej zmluvy, ku ktorej bol pripojený súhlas Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. k. 4542/2008-7201706 zo dňa 24.11.2009 na zámenu lesných pozemkov v zmysle § 50 ods. 7 a 10 a § 58 ods. 2 písm. c) a e) zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 326/2005 Z.z.“) podpísaný Ing. Vladimírom Pavelkom, vedúcim služobného úradu.

3. S poukazom na ustanovenie § 50 ods. 3 zák. č. 326/2005 Z.z. prerušila odporkyňa podľa § 31a písm. c) zák. č. 162/1995 Z.z. katastrálne konanie a vyzvala účastníkov konania na pripojenie poverenia vystaveného pre Ing. V. P.

Podľa § 50 ods. 3 zákona č. 326/2005 Z. z. v znení platnom v čase podpisu zámennej zmluvy správu lesného majetku vo vlastníctve štátu môže vykonávať právnická osoba, ktorej zakladateľom alebo zriaďovateľom je ministerstvo alebo právnická osoba, ktorá má také postavenie podľa osobitných predpisov.

*Podľa § 50 ods. 7 zákona č. 326/2005 Z. z. v hore uvedenom znení na **zámenu**, nájom, výpožičku a prevod správy lesného majetku vo vlastníctve štátu sa vyžaduje súhlas ministerstva okrem prevodu správy lesného majetku vo vlastníctve štátu v správe právnickej osoby založenej alebo zriadenej ministerstvom obrany alebo zriadenej Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky. Súhlas ministerstva sa vyžaduje aj na vyňatie, ktoré sa dotýka lesných pozemkov podľa § 3 ods. 1 písm. a) až c) a e) vo vlastníctve štátu okrem vyňatia vo vojenských lesoch a v rekreačných oblastiach zriadených pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a rozhodovania podľa § 3 ods. 2.*

Podľa § 50 ods. 10 zákona č. 326/2005 Z. z. v hore uvedenom znení ministerstvo [Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky] môže dať súhlas na zámenu lesných pozemkov a lesných porastov na nich vo vlastníctve štátu, ak ich hodnota zistená znaleckým posudkom podľa predpisov o stanovení všeobecnej hodnoty majetku a výmera nie je v porovnaní s hodnotou a výmerou lesných pozemkov a lesných porastov na nich vo vlastníctve iných osôb vyššia o viac ako desať percent. Ak hodnota zamieňaných lesných pozemkov a lesných porastov na nich nie je rovnaká, výšku a spôsob úhrady jej rozdielu upravuje zámenná zmluva.

4. Odporkyňa následne obdržala osvedčenú fotokópiu poverenia pre Ing. V. P. podpísanú ministrom Vladimírom Chovanom, č.: 3514/2009-250 zo 16.09.2009, ktoré bolo udelené na uzatvorenie zmluvy na prevod vlastníctva majetku štátu hospodárskych zvierat – podľa § 5 a 45a ods. 1, 2 a 3 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby.

5. Ďalej (dňa 08.07.2010) bolo odporkyňi zaslané vyjadrenie od Ing. V. P.č. záz. 18154/2010 z 02.07.2010, v ktorom menovaný oznámil, že súhlas bol udelený v súlade s ustanovením § 50 ods. 7 a 10 a § 58 ods. 2 písm. c) a e) zák. č. 326/2005 Z.z., ale k vyjadreniu nepripojil toto poverenie na tento úkon.

6. Následne dňa 12.07.2010 bolo odporkyňi faxom (potvrdené listom dňa 14.07.2010) doručené oznámenie ministra pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, že s okamžitou platnosťou zrušil všetky súhlasy k zámene lesných pozemkov vydané k 09.07.2010 pre LESY Slovenskej republiky, š.p., Banská Bystrica ako aj poverenie, ktorým bol Ing. V. P. poverený udeľovaním súhlasov na uzatvorenie zmluvy o nájme, zmluvy o výpožičke, zámennej zmluvy a zmluvy o prevode správy majetku.

7. Nakoľko dňa 19.07.2010 bol odporkyňi doručený list š.p. LESY Slovenskej republiky, ktorým došlo zo strany tohto účastníka konania k späťvzatiu návrhu na vklad zámennej zmluvy, táto predložila späťvzatie návrhu na vklad aj navrhovateľovi ako druhému účastníkovi katastrálneho konania. Navrhovateľ vyslovil nesúhlas so späťvzatím návrhu na vklad a súčasne do katastrálneho konania doložil stanovisko s posúdením právnych aspektov odňatia súhlasu.

8. Po chronologickom súhrne úkonov účastníkov katastrálneho konania odporkyňa v napadnutom rozhodnutí konštatovala preukázanie nasledujúcich vád zámennej zmluvy.

- a) LESY Slovenskej republiky nakladali ako správca s majetkom štátu a tento dali do zámeny bez súhlasu ministerstva, teda v rozpore s § 50 ods. 7 zák. č. 326/2005 Z.z.
- b) K zámennej zmluve pripojený až **dodatočne udelený** súhlas bol podpísaný na základe plnomocenstva udeleného ministrom pôdohospodárstva.
- c) Do katastrálneho konania boli predložené pod tým istým číslom jednanja a s tým istým dátumom dve poverenia s rozdielnym rozsahom poverenia, pričom poverenie udelené aj na uzatváranie zmlúv o zámene je udelené iba vo fotokópii, na ktorej nie je viditeľná celá pečiatka ministerstva, netvorí prílohu súhlasu a prílohu zámennej zmluvy a v čase podpisu zmluvy mal byť nerozlučne pripojený súhlas s poverením.

9. Svoje zamietavé rozhodnutie odporkyňa s poukazom na ustanovenia § 39 a § 46 Občianskeho zákonníka a na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. R 69/2001, podľa ktorého:

„Zmluva o prevode nehnuteľností musí byť uzavretá v písomnej forme, pričom prejavy vôle účastníkov, vrátane ich podpisov, musia byť na tej istej listine (§ 46 ods. 1, 2 OZ); pokiaľ takúto zmluvu, vrátane jej nedielných príloh, tvorí viac ako jeden list, musia byť všetky tieto jednotlivé hárky pevne spojené (zošité) tak, aby tvorili technickú jednotu listiny, a to už pred jej podpísaním.“

odôvodnila tým, že predmetná zámenná zmluva nebola vyhotovená pred svojim podpisom vo forme, ktorú vyžaduje zákon. Obsahovala z tohto dôvodu hore uvedené vady, tzn. že súhlas zo dňa 24.11.2009 nemohol byť súčasťou zámennej zmluvy v čase jej podpisu dňa 23.11.2009 a poverenie udelené Ing. Vladimírovi Pavelkovi nebolo súčasťou zámennej zmluvy ani v čase rozhodovania o povolení vkladu.

10. Nakoľko odporkyňa je zo zákona povinná prihliadať na všetky skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu, tzn. aj na to, že pôvodne udelený súhlas oznámením ministra pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky zaslaným v písomnej forme dňa 14.07.2010 na správu katastra bol následne zrušený, rozhodla tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

II.**Konanie na prvostupňovom súde**

11. Proti tomuto rozhodnutiu navrhovateľ podal opravný prostriedok z 24.08.2010 (označený ako „Odvolanie proti rozhodnutiu“) prostredníctvom odporkyne na Krajský súd v Banskej Bystrici.

12. Krajský súd ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie a následne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Preto návrhu odvolateľa (navrhovateľa) vyhovel a napadnuté rozhodnutie odporkyne postupom podľa § 250j ods. 2 písm. a), d) O.s.p. zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie z nasledujúcich dôvodov.

13. Predovšetkým s odkazom na ustanovenia § 31 ods. 1 a § 22 ods. 5 zák. č. 162/1995 Z.z., ďalej § 47 ods. 1 Správneho poriadku, § 50 ods. 3, 6 a 7 zák. č. 326/2005 Z.z. a § 46 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka krajský súd konštatoval, že spor medzi účastníkmi vzniknutý sa týka právneho hodnotenia skutočnosti, že

- štátny podnik LESY Slovenskej republiky ako správca zamienených štátnych pozemkov podpísal návrh zmluvy skôr, ako dostal súhlas od ministerstva;
- súhlas ministerstva, ktorý nebol podpísaný ministrom, nemal ako prílohu poverenie ministra na takýto úkon pre osobu, ktorá súhlas za ministerstvo podpísala.

14. Krajský súd zdôraznil, že tým, že právo vlastníka nakladať s lesnými pozemkami ich zámennou s inými lesnými pozemkami zveril správcovi, avšak za súhlasu príslušného ministerstva, zabezpečuje, že prejav vôle štátneho podniku LESY Slovenskej republiky smerujúci k zámene lesných pozemkov má právne účinky takéhoto právneho úkonu upravené Občianskym zákonníkom len za existencie ministerského súhlasu so zámennou predmetných lesných pozemkov.

15. Ďalej krajský súd uviedol, že nie je pochybnosť ani o tom, že za právnickú osobu, ktorou je aj ministerstvo, môžu robiť právne úkony aj iní pracovníci (napríklad v danom prípade poverený vedúci služobného úradu ministerstva), pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch. Nakoľko súhlasný prejav Ministerstva pôdohospodárstva je podľa krajského súdu súčasťou prejavu účastníka zmluvy, potom nie je podstatné, či je pripojený ako prvý alebo ako posledný z prejavov účastníkov. Hoci do kompetencie odporcu patrí skúmanie, či bol

predmetný prejav vôle vyjadrený osobou na to oprávnenou, právny záver (a to navyše ani konkretizovaním zákonného ustanovenia neodôvodnený), že ak za ministerstvo nekonal priamo minister, je neoddeliteľnou súčasťou súhlasu so zámenou lesných pozemkov poverenie pre pracovníka ministerstva, ktorý za ministerstvo konal, nemá oporu v zákone.

16. Samotné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, že pôvodne udelený súhlas bol následne zrušený, je nedostatočné. Navyše krajský súd zdôraznil, že ak by išlo o jediný dôvod zamietavého rozhodnutia, potom by to spôsobilo jeho nepreskúmateľnosť.

III.

Odvolanie odporkyne, zúčastnenej osoby/stanoviská

A)

17. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 31.03.2011 (č. I. 66) proti rozsudku prvostupňového súdu odporkyňa zotrvala na zistených nedostatkoch zámennej zmluvy, tzn.

- súhlas k zámene lesných pozemkov bol udelený po podpísaní zámennej zmluvy,
- majetok štátu bol daný do zámeny bez súhlasu ministerstva pôdohospodárstva (viď § 50 zák. 326/2005 Z.z.),
- do katastrálneho konania boli predložené pod tým istým číslom jednania a s tým istým dátumom dve poverenia s rozdielnym rozsahom poverenia.

18. Navyše odporkyňa vyslovila názor, že keby správca mohol nakladať s majetkom bez súhlasu ministerstva, dojednával by podmienky ním stanovené za vlastné pri uzatváraní zmluvy a až následne by ministerstvo odsúhlasovalo zmluvné podmienky, ktoré by už však nebolo možné meniť.

19. Odporkyňa ďalej nesúhlasila s názorom krajského súdu, že nikde v zákone nie je stanovené, kedy má byť súhlas ministerstva k uzavretiu zámennej zmluvy udelený. Podľa odporkyne, pokiaľ by zákonodarca mal záujem len na tom, aby sa súhlas ministerstva k zámene udeľoval dodatočne, bolo by to nepochybné vyjadrené v zákone. Avšak sledovaným cieľom zákonodarcu je podľa odporkyne bezpochyby obmedzenie správcu vo voľnom a nekontrolovanom nakladaní s majetkom štátu.

20. Názor navrhovateľa prezentovaný v jeho argumentácii, že iba podľa § 50 ods. 8 zák. č. 326/2008 Z.z. je požadovaný „*a priori*“ súhlas ministerstva, označila odporkyňa

za smerujúci úplne proti logike. Z takéhoto výkladu zákonného ustanovenia by musel potom vyplývať záver, že správca majetku štátu má slabšie postavenie a viac obmedzenú zákonom voľnosť pri nakladaní s majetkom štátu, keď ho prenajíma s cieľom zabezpečenia výučby na lesných odborných školách, avšak vo vzťahu k tretím osobám by už mal postačovať následný súhlas.

*Podľa § 50 ods. 8 zák. č. 326/2005 Z.z. správca podľa odseku 3 môže uzatvoriť zmluvu o nájme 71) lesného majetku vo vlastníctve štátu s cieľom zabezpečenia praktickej výučby na lesníckych odborných školách alebo s cieľom zabezpečenia starostlivosti o územia chránené podľa osobitného predpisu. 27) Na platnosť takej zmluvy sa vyžaduje **predchádzajúci** súhlas ministerstva.*

21. V súvislosti s uvedeným odporkyňa vyzdvihla logický výklad ustanovenia § 50 zák. č. 326/2005 Z.z. a naopak odmietla výklad prezentovaný navrhovateľom, ktorý je podľa nej účelový, a ďalej poukázala na list navrhovateľa z 02.08.2010 (zažurnalizovaný v administratívnom spise č.: V – 1312/2010, č.l. 51 až 53), kde navrhovateľ uznáva, že absencia súhlasu ministerstva k zámene daného pred uzatvorením zmluvy spôsobuje absolútnu neplatnosť zámennej zmluvy.

Na základe uvedených skutočností dospela odporkyňa k záveru, že krajský súd sa vôbec nevyporiadal v rozsudku s námietkami odporkyne žalovaného proti žalobnému návrhu.

22. Čo sa týka otázky poverenia, odporkyňa poukázala na obsah ustanovenia § 17 ods. 2 Správneho poriadku ako aj § 20 Občianskeho zákonníka, ktoré vymedzujú spôsoby konania právnickej osoby. Najmä rozsah plnomocenstva v prípade zastúpenej osoby je právne významný. Napríklad poverenie pre Ing. Vladimíra Pavelku, vedúceho služobného úradu Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky vystavené dňa 16.09.2009 pod č.: 3514/2009-250 je udelené okrem iného aj na uzatváranie zmlúv o zámene. Avšak toto poverenie netvorí nedeliteľnú prílohu súhlasu a prílohu zámennej zmluvy, hoci podľa odporkyne by tvoriť malo.

23. Navyše odporkyňa poukázala na to, že hoci štátny podnik namietal svoje nesprávne označenie ako vlastníka nehnuteľností v záhlaví a v podpisovej doložke

k zámennej zmluve, krajský súd v priebehu súdneho prieskumu túto námietku neriešil a v odôvodnení rozsudku sa s ňou vôbec nezaoberal.

24. Tiež odporkyňa v svojom odvolaní poukázala na to, že krajský súd nevykonal v súdnom konaní pri rozhodovaní o opravnom prostriedku dokazovanie vo veci udeľovania súhlasov za ministerstvo, ktoré navrhoval žalovaný aj napriek tomu, že v zmysle § 250q O.s.p. dokazovanie vykonať mohol.

25. Záverom odporkyňa navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil, prípadne zmenil a zaviazal navrhovateľa na úhradu trov konania. Na nariadení pojednávania netrvala.

B)

26. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 07.04.2011 (č. l. 60) proti rozsudku prvostupňového súdu zúčastnená osoba LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, poukázala na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení

- § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., tzn. že rozhodnutie sudu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a zároveň
- § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., tzn. že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

27. Predovšetkým zúčastnená osoba prezentovala názor, že krajský súd vyslovením záveru, že odporca vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že predložená zámená zmluva je absolútne neplatná, nepriamo vyslovil záver o platnosti zmluvy o zámene a jej vkladuschopnosti. S týmto záverom zúčastnená osoba nesúhlasila a poukázala na to, že bez udeleného súhlasu ministerstva, ako zakladateľa štátneho podniku LESY Slovenskej republiky, š.p., na ktorý navyše nie je právny nárok, tento štátny podnik (tzn. zúčastnená osoba) nebol oprávnený na vykonanie tohto právneho úkonu.

28. Zúčastnená osoba ďalej konštatovala, že súhlas ministerstva nie je správnym rozhodnutím o právnom postavení osoby, s ktorou má podriadená organizácia zmluvu uzavrieť, súhlas na zámenu pozemkov je zákonnou podmienkou platnosti zmluvy. Preto podľa zúčastnenej osoby zmluva uzatvorená zúčastnenou osobou bez takéhoto

predchádzajúceho súhlasu je absolútne neplatným právnym úkonom, ktorý nemôže byť zhojený udelením súhlasu po podpísaní zmluvy štatutárnym zástupcom zúčastnenej osoby.

29. Tiež zúčastnená osoba je toho názoru, že poverenie ministerstva udelené Ing. Vladimírovi Pavelkovi, ktorý podpísal súhlas na zámenu pozemkov, malo byť takou súčasťou zámennej zmluvy, aby zmluva vytvorila technickú jednotu listiny v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

C)

30. Z vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 29.04.2011 (č. 1. 72) podaného prostredníctvom právneho zástupcu vyplýva, že nesúhlasí tak s odvolacími námietkami odporkyne ako aj zúčastnenej osoby.

31. Podľa navrhovateľa porovnaním ustanovení § 50 ods. 7 a 8 zák. č. 326/2005 Z.z. vyplýva, že tento právny predpis používa výnimočne pojem predchádzajúci súhlas popri pojmu súhlas. S použitím systematického výkladom navrhovateľ dôvodí, že v ostatných prípadoch sa vyžaduje iba súhlas, ktorý môže byť daný aj dodatočne. Takisto iba skutočnosť podpisu písomného vyhotovenia zámennej zmluvy jednou stranou (potvrdenie obsahu oferty) nie je v zmysle § 43 a nasl. Občianskeho zákonníka dôvodom na uzavretie právneho úkonu. Súčasne navrhovateľ charakterizoval súhlas ako predpokladu pre intabuláciu zmluvy.

32. Podľa navrhovateľa potom na základe hore uvedeného k právne účinnému uzavretiu zámennej zmluvy došlo až po udelení súhlasu na zámenu lesných pozemkov.

33. V ďalšej časti svojho vyjadrenia navrhovateľ doslovne citoval časť zo svojho odvolania proti rozhodnutiu odporkyne, pričom otázku časovej postupnosti súhlasu vybraného orgánu rieši na podklade *analogium iuris* s obdobnou problematikou udelenia súhlasu valného zhromaždenia spoločnosti s ručením obmedzeným na prevod obchodného podielu spoločníka na iného spoločníka alebo tretiu osobu.

34. Obdobnú techniku argumentácie využil navrhovateľ aj pri posudzovaní otázky, či má byť súhlas ministerstva neoddeliteľnou súčasťou zámennej zmluvy v tom zmysle, že by mala byť k jej vyhotoveniam pripojená tak, aby tvorili technickú jednotu listiny. Podľa navrhovateľa z ustanovení zák. č. 326/2005 Z.z. ani z ustanovení iných osobitných zákonov

nevyplýva povinnosť pripájať k zámennej zmluve súhlas ministerstva ako neoddeliteľnú prílohu. V súvislosti s uvedeným navrhovateľ ďalej poukazuje na závery uvedené v periodiku Katastrálny bulletin č. 3/2001, č 1/2001 alebo č. 2/2003.

35. Úvahu odporkyne o tom, že prejav vôle nevyhnutný na zámenu pozemkov je aj súhlas spolu s poverením, ktorý musí byť k zámennej zmluve pripojený už pred podpisom návrhu zmluvy, označuje navrhovateľ za mylnú. Navyše upozorňuje na absenciu komplexnej legálnej definície pojmov ako sú súhlas, povolenie, privolenie, schválenie, ratifikácia, ratihabícia, konvalidácia a iné, hoci všetky tieto pojmy (ich synonymá) používa.

36. Vo vzťahu k povereniu Ing. P. na udelenie súhlasu navrhovateľ zdôraznil, že poverenie nemusí obsahovať odtlačok úradnej pečiatky ministerstva, jedinou náležitosťou je podpis oprávnenej osoby, teda ministra. Skutočnosť, že na kópii poverenia je viditeľná iba časť odtlačku pečiatky, nespochybňuje správnosť vidimácie, ako osvedčujúceho aktu vykonaného na to oprávnenou osobou.

37. Pri námietke nesprávnosti označenia zúčastnenej osoby navrhovateľ poukázal na to, že nebolo to predmetom konania.

38. K listu ministra pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja zo dňa 12. júla 2010 navrhovateľ uviedol, že odporkyňa sa s dôsledkom odňatia súhlasu na platnosť zámennej zmluvy a spôsobilosť vyvolať vecno-právne účinky vôbec nevyporiadala a jej napadnuté rozhodnutie sa obmedzilo iba na konštatovanie tejto skutočnosti.

39. Vo vzťahu k odvolaniu zúčastnenej osoby navrhovateľ poukázal na paradoxnú situáciu vyvolanú uvedeným odvolaním, lebo takto účastník katastrálneho konania napáda v odvolaní svoj vlastný postup, nakoľko zmluvu pripravoval a dojednával práve uvedený účastník LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, a tento aj obstarával súhlas na predmetnú zámenu.

40. Záverom svojho podania požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby v odvolacom konaní napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil spolu s priznaním náhrady trov odvolacieho konania.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

41. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, nariadil vo veci pojednávanie (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po jeho verejnom vykonaní a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

42. Najvyšší súd sa celkom stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených odporkyňou, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise. Na druhej strane podstatou odvolania odporkyne, zúčastnenej osoby ako aj podaného opravného súdneho prostriedku, ktorým sa navrhovateľ domáha preskúmania rozhodnutia odporkyne, je právna otázka, či neudelenie predchádzajúceho súhlasu ministerstva na nakladanie s majetkom štátu predstavuje tak závažný nedostatok vkladuschopnosti zmluvy o zámene pozemkov, že správa katastra vykonanie vkladu z tohto dôvodu zamietne. S tým je parciálne spojená otázka, či je nutné v tomto prípade trvať na judikovanej zásade technickej jednoty listiny. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

43. Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov

a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody), ktoré je vymedzené rámcom hore definovanej otázky.

1) K vlastníctvu lesného majetku:

44. Z pripojeného administratívneho spisu je nepochybné, že zámenná zmluva z 27.11.2009 sa týkala zámeny lesných pozemkov vo vlastníctve štátu. Režim nakladania s majetkom štátu a s tým spojené otázky kontroly výkonu dispozičných oprávnení orgánmi štátnej moci je upravený najmä prostredníctvom zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu (vo všeobecnej rovine). Z ustanovení § 1 ods. 1, § 2 ods. 2 ako aj § 11 ods. 8 a 9 zák. č. 278/1993 Z.z. vyplývajú určité podmienky, ktoré zákonodarca pri tvorbe a vzniku zámennej zmluvy, ktorá sa vzťahuje na dispozíciu s majetkom štátu, smerom k orgánom štátu v pozícii správcov majetku štátu určil.

Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 278/1993 Z.z. Slovenská republika ako právnická osoba vlastní majetok a nakladá s ním prostredníctvom správcov majetku štátu v súlade s týmto zákonom. Správca podľa § 1 ods. 1 písm. a) a b) nemôže nadobúdať majetok do svojho vlastníctva. Správca majetku štátu vykonáva právne úkony pri správe majetku štátu v mene štátu. Správca koná v mene štátu pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku štátu, ktorý spravuje, alebo sporného majetku, ktorého správcom by mal byť podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Podľa § 11 ods. 8 zák. č. 278/1993 Z.z. správca môže uzavrieť zámennú zmluvu, ktorou nadobudne do svojej správy majetok, ktorý mu bude slúžiť na plnenie úloh v rámci predmetu jeho činnosti alebo v súvislosti s ním. Nadobúdaný majetok musí byť vzhľadom na všetky okolnosti pre štát vhodnejší než vymieňaný majetok štátu. Zámennou zmluvou možno vymeniť i majetok štátu, ktorý nie je prebytočný; v tomto prípade sa rozhodnutie

o prebytočnosti majetku štátu nevydáva. Zámennou zmluvou možno vymeniť i nehnuteľný majetok štátu, nadobudnutý prevodom správy aj pred uplynutím lehoty podľa § 8 ods. 1. Zámenná zmluva musí obsahovať účel zámeny. Správca nie je oprávnený uzatvoriť zámennú zmluvu, ktorou sa vymieňa nehnuteľný majetok štátu za hnutel'ný majetok.

Podľa § 11 ods. 9 zák. č. 278/1993 Z.z. stanovenie hodnoty vymieňaného nehnuteľného majetku sa musí vykonať podľa osobitného predpisu. Ak cena zamieňaných nehnuteľností nie je rovnaká, zmluva musí obsahovať aj dohodu o dobe splatnosti rozdielu v cene, ktorú je nadobúdateľ majetku štátu povinný zaplatiť správcovi do 60 dní odo dňa nadobudnutia platnosti zámennej zmluvy. Rozdiel v cene zamieňaných nehnuteľností je nadobúdateľ majetku štátu povinný zaplatiť pred podaním návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností je oprávnený podať len správca, a to až po zaplatení rozdielu v cene. Ak nadobúdateľ majetku štátu nezaplatí rozdiel v cene najneskôr v posledný deň dohodnutej doby splatnosti, je správca povinný odstúpiť od zmluvy. Na platnosť zámennej zmluvy, ktorou sa výmenou dáva nehnuteľný majetok štátu, sa vyžaduje súhlas ministerstva financií.

45. Oproti hore citovanému zák. č. zák. č. 278/1993 Z.z., ktorý je pre oblasť správy majetku štátu nepochybne zákonom všeobecným (*lex generalis*), pôsobí osobitný režim zákona č. 326/2005 Z.z., ktorý, najmä vzhľadom na jeho odlišný (ako aj konkurujúci) predmet úpravy, je naopak nutné charakterizovať ako zákon špeciálny (*lex specialis*) pre oblasť lesného majetku vo vlastníctve štátu. Dôsledkom tohto právneho postavenia je nevyhnutnosť uplatnenie kolíznej zásady, že špeciálny zákon má prednosť pred zákonom všeobecným (*lex specialis derogat legi generali*), čo je navyše posilnené vylučovacím ustanovením § 50 ods. 13 zák. č. 326/2005 Z.z.

Podľa § 1 ods. 1 písm. b) zák. č. 326/2005 Z.z. tento zákon upravuje vlastníctvo lesných pozemkov a využívanie lesov.

Podľa § 50 ods. 1 zák. č. 326/2005 Z.z. vlastníctvo k lesným pozemkom, lesným porastom a stavbám vo vlastníctve Slovenskej republiky slúžiacim lesnému hospodárstvu (ďalej len "lesný majetok vo vlastníctve štátu") nemožno previesť, ak tento zákon alebo osobitné predpisy [napríklad zákon č. 229/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, zákon č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona

Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov, zákon Slovenskej národnej rady č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov] *neustanovujú inak.*

Podľa § 50 ods. 13 zák. č. 326/2005 Z.z. ustanovenia osobitného predpisu o správe majetku štátu [na tomto mieste musí Najvyšší súd upozorniť na vylučujúci odkaz na zákon č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu] sa na správu lesného majetku vo vlastníctve štátu nevzťahujú.

46. Na tomto mieste musí Najvyšší súd zdôrazniť odlišné postavenie ministerstva a zúčastnenej osoby LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, ktorá bola v zmysle § 50 ods. 3 zák. č. 326/2005 Z.z. zriadená ministerstvom ako zakladateľom vo forme právnickej osoby za účelom správy lesného majetku vo vlastníctve štátu. Ani Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky a ani ním zriadený štátny podnik nie sú vlastníkami lesných pozemkov (§ 3 zák. č. 326/2005 Z.z.) a lesných porastov na nich sa nachádzajúcich. Vlastníctvo, a s tým súvisiaci výkon vlastníckeho práva, tu prislúcha štátu, tzn. subjektu označenému ako Slovenská republika (§ 50 ods. 1 zák. č. 326/2005 Z.z.).

Na základe uvedeného zákonného stavu zákonodarca prostredníctvom zák. č. 326/2005 Z.z. prerozdelený výkon časti vlastníckych, tzn. správcofských právomocí medzi ministerstvo a štátny podnik. Preto iba zúčastnená LESY Slovenskej republiky, štátny podnik bola oprávnená vykonať v mene štátu prevod vlastníckeho práva k lesným pozemkom vo vlastníctve štátu na tretie osoby.

Podľa § 50 ods. 3 zák. č. 326/2005 Z.z. správu lesného majetku vo vlastníctve štátu môže vykonávať právnická osoba, ktorej zakladateľom alebo zriaďovateľom je ministerstvo [tzn. Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky] alebo právnická osoba, ktorá má také postavenie podľa osobitných predpisov.

Podľa § 50 ods. 6 veta prvá zák. č. 326/2005 Z.z. správca podľa odsekov 3 a 4 vykonáva práva vlastníka [odkaz na § 123 Občianskeho zákonníka] k lesnému majetku vo vlastníctve štátu, najmä zabezpečuje jeho ochranu a zastupuje vlastníka v konaní pred súdom a orgánmi verejnej správy.

47. Preto námietka odporkyne (bod č. 18), že keby správca lesného majetku vo vlastníctve štátu mohol nakladať s majetkom bez súhlasu ministerstva, potom by dojednával podmienky ním stanovené za vlastné pri uzatváraní zmluvy a až následne by ministerstvo odsúhlasovalo zmluvné podmienky, ktoré by sa takýmto prístupom štátneho podniku stali pre ministerstvo nemenné, je nedôvodná. Zákon totiž správcu (viď hore citované ustanovenie § 50 ods. 6 zák. č. 326/2005 Z.z.) a nie ministerstvo poveruje v rámci výkonu správcovskej právomoci na dojednanie zmluvných podmienok (offerty) a samotný súhlas ministerstva (či *ex post* alebo *a priori*) je generálny, nie detailný ako deklaruje odporkyňa, tzn. že ide o dôsledok splnenia informačnej povinnosti (notifikácie) správcu lesného majetku voči ministerstvu ako ústredného orgánu štátnej správy, že v jeho rezorte dochádza k majetkovoprávnemu úkonu.

Práve toto je zákonom nastavený mechanizmus, ktorým sa naplňa sledovaný cieľ zákonodarcu, ako správne odporkyňa v svojom odvolaní kvalifikovala (bod č. 19), a to obmedzenie správcu lesného majetku vo voľnom a nekontrolovanom nakladaní s majetkom štátu.

48. Následne je potom logicky očakávaným dôsledkom postupu pri uzatváraní zmluvy súkromného práva (§ 43 až 51 Občianskeho zákonníka), že navrhovateľ pri uzatváraní zámennej zmluvy konal so správcom lesného majetku, tzn. so zúčastnenou osobou LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, pričom do interného administratívnoprávneho vzťahu medzi týmto subjektom a ministerstvom vznikajúcim pri výkone správy k lesnému majetku (§ 50 ods. 3 a 6) nebol oprávnený zasiahnuť.

Z týchto záverov mala odporkyňa vychádzať, keď pristúpila v rámci katastrálneho konania k aplikácii príslušných ustanovení katastrálneho konania, a to najmä § 31 ods. 1 a 3 zák. č. 162/1995 Z.z. a § 36b ods. 2 vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 79/1996 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon NR SR o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, keď kládla dôraz najmä na prieskum oprávnenia prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou z hľadiska existencie jeho práva k nehnuteľnosti a z hľadiska spôsobilosti na právne úkony v čase, kedy k úkonom došlo, tzn. keď preverovala hmotnoprávne podmienky platnosti právneho úkonu.

Podľa § 36b ods. 2 citovanej vyhlášky č. 79/1996 Z.z. pri skúmaní platnosti zmluvy sa zisťuje, či právny úkon svojim obsahom alebo účelom neodporuje zákonom alebo či ho neobchádza alebo či sa neprieči dobrým mravom a to najmä či

- a) účastník bol spôsobilý na právne úkony,*
- b) účastník nespôsobilý na právne úkony bol zastúpený zákonným zástupcom alebo iným zástupcom,*
- c) za právnickú osobu konal oprávnený zástupca,*
- d) zmluva, ktorej účastníkom je osoba, ktorá nemôže písať, alebo čítať, bola uzatvorená formou notárskej zápisnice,*
- e) v zmluve ide o skutočne opísané prejavy vôle osôb v nej uvedených s osobitným zreteľom na tých, ktorých právo na jej základe zaniká alebo sa obmedzuje,*
- f) uzavretiu zmluvy účastníkov nie sú na prekážku okolnosti, ktoré bránia nakladaniu s nehnuteľnosťou, a či k právnemu úkonu účastníka, ktorý je obmedzený pri disponovaní s nehnuteľnosťou, prípadne k zmluve ako celku bol udelený potrebný súhlas.*

49. V súvislosti s uvedeným Najvyšší súd tiež zdôrazňuje, že odporkyňa pri posudzovaní kompletnosti predložených listín najmä mala veľmi dôsledne vychádzať z toho ustanovenia, ktoré striktne a taxatívnym spôsobom vypočítava jednotlivé náležitosti návrhu v katastrálnom konaní.

Podľa § 30 ods. 5 zák. č. 162/1995 Z.z. prílohou k návrhu na vklad je zmluva, na ktorej základe má byť zapísané právo k nehnuteľnosti do katastra, v dvoch vyhotoveniach. Ďalšími prílohami sú:

- a) verejná listina alebo iná listina, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, ak toto právo k nehnuteľnosti nie je vpísané na liste vlastníctva,*
- b) identifikácia parciel, ak vlastnícke právo k nehnuteľnosti nie je vpísané na liste vlastníctva,*
- c) geometrický plán, ak sa pozemok rozdeľuje alebo zlučuje alebo pri zriadení vecného bremena k pozemku,*
- d) dohoda o splnomocnení, ak je účastník konania zastúpený splnomocnencom; podpis splnomocniteľa musí byť osvedčený, ak sa osvedčenie podpisu vyžaduje podľa § 42 ods. 3,*
- e) oznámenie podľa odseku 3 v papierovej podobe.)*

2) K technickej jednote listín:

50. Odporkyňa vo svojom odvolaní poukazuje, že zo strany účastníkov katastrálneho konania nebola dodržaná zásada technickej jednoty listín, ktorá je v zmysle § 39 a § 46 Občianskeho zákonníka a v medziach judikátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. R 69/2001 vymedzená nasledovne:

„Zmluva o prevode nehnuteľností musí byť uzavretá v písomnej forme, pričom prejavy vôle účastníkov, vrátane ich podpisov, musia byť na tej istej listine (§ 46 ods. 1,2 OZ); pokiaľ takúto zmluvu, vrátane jej nedielných príloh, tvorí viac ako jeden list, musia byť všetky tieto jednotlivé hárky pevne spojené (zošité) tak, aby tvorili technickú jednotu listiny, a to už pred jej podpísaním.“

51. V súvislosti s uvedeným Najvyšší súd poukazuje na riadny výklad obsahu tohto judikátu v medziach určených citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľností, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

52. Hore citované ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce predpoklady pre písomnú formu zmluvy, používajú termín listina, resp. tá istá listina, neriešia však problém, ak listina pozostáva z viacerých listov. Navyše nestanovujú žiadnu explicitne vyjadrenú požiadavku na spojenie viacerých listov listiny, ani na technické prevedenie (spôsob) tohto spojenia. V súvislosti s takto položenou otázkou musí Najvyšší súd poukázať na svoju predchádzajúcu judikatúru, ktorá sa k načrtnutému problému vyjadrila nasledovne:

„Výklad, ktorý by vyžadoval, aby jednotlivé listy závetu boli pevne spojené (zošité), a to pod následkom neplatnosti závetu, ak by takéto pevné spojenie nebolo urobené, by presahoval rámec platnej právnej úpravy určujúcej náležitosti závetu a zasiahol by do právnej istoty účastníkov občianskoprávných vzťahov pre oblasť dedenia. Zároveň by prakticky znamenal faktické zúženie možnosti zriadenia závetu so zreteľom na skutočnosť, že pojem listiny nie je právom

výslovne definovaný, a že pokiaľ pre listinu je všeobecným ekvivalentom slovo písomnosť, teda čokoľvek písané, potom podľa právnej teórie aj praxe spôsobilou náhradou listiny v klasickom slova zmysle (papierovej, pergamenovej a pod.) je akékoľvek iné hmotné médium, na ktorom možno zachytiť písomný prejav, napr. aj drevo, umelá hmota, textilná látka. Je zrejmé, že povaha niektorých takýchto hmotných médií by pevné spojenie spôsobom zošitia. resp. ani iným spôsobom neumožňovala“ (m.m. uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo 93/2009 z 28. júla 2010).

53. Súdna moc iba v zmysle ústavnej zásady „*secundum et intra legem*“ (čl. 2 ods. 2 a čl. 13 ods. 1) môže využívať mechanizmus sudcovskej tvorby práva. Sudcovská tvorba práva v žiadnom prípade nesmie sledovať cieľ uložiť jednotlivcovi povinnosť nad rámec zákona (nepripustná konkurencia zákonodarnej moci), ale iba mu musí ponúknuť na pozadí zásady neznalosť práva neospravedlňuje (*ignorantio iuris neminem excusat*) výkladovú inštrukciu v podrobnostiach, ako konať v konkrétnom právnom vzťahu.

54. Potom je nepochybné, že hore uvedený judikát (bod č. 50) je nutné vykladať ako výkladovú inštrukciu pre výklad pojmu listina (písomnosť), tzn. zmluvy, ktorá pozostáva z viacerých strán (hárkov listov), poprípade príloh, pričom pod pojmom „*pevne spojené (zošité) tak, aby tvorili technickú jednotu listiny, a to už pred jej podpísaním*“ je nutné chápať akékoľvek kancelárske spojenie jednotlivých listov.

55. Čo je obsahom prejavu vôle zmluvných strán, to vyplýva z obsahu a kontextu zmluvy samotnej, resp. zo zoznamu pripojených príloh výslovne v zmluve označených. V prejednávanej veci zámenná zmluva sa skladá z 9 hárkov listov, z toho na posledných 2 listoch je písomne zachytený súhlas ministerstva, a všetky listy sú v celosti pevne spojené farebnou šnúrkou, ktorej konce sú úradne prelepené opečiatkovanými páskami. Zámenná zmluva výslovne nevymenúva žiadne prílohy. Preto argumentácia odporkyne, že zámenná zmluva nevyhovuje kritériám technickej jednoty listín, je právne neopodstatnená.

3) K časovému momentu súhlasu:

56. Ďalej odporkyňa vo svojom odvolaní zdôrazňuje (bod č. 17) najmä ten nedostatok zámennej zmluvy spočívajúci v tom, že súhlas k zámene lesných pozemkov bol udelený

po podpísaní zámennej zmluvy. V súvislosti s uvedenou argumentáciou odporkyne Najvyšší súd upozorňuje na spresňujúcu argumentáciu navrhovateľa vyslovenú na pojednávaní dňa 27. marca 2012, podľa ktorej zúčastnená osoba LESY Slovenskej republiky podpísala 23.11.2009 návrh zámennej zmluvy, následne tento návrh zaslala ministerstvu na zaujatie stanoviska vo forme súhlasu, tento súhlas bol udelený 24.11.2009 a navrhovateľ takýto návrh potom opatril podpisom dňa 27.11.2009 (uvedené konštatovanie korešponduje s osvedčovacími doložkami v zámennej zmluve pri podpisoch jednotlivých osôb konajúcich za zmluvné strany).

Podľa prítomného právneho zástupcu išlo z ich strany o štandardný postup, za účelom vyhnutia sa možným zmenám v návrhu zmluvy, a preto zámenná zmluva nadobudla posledným podpisom platnosť ku dňu 27.11.2009.

57. K tomuto záveru ďalej Najvyšší súd dodáva, že zmluvná strana má právo, tzn. že nie je povinná, požadovať od štátneho podniku – správcu štátneho majetku, preukázanie udelenia súhlasu nadriadeným ministerstvom na dispozíciu s majetkom štátu. Ak svoje právo v zmysle ústavnej zásady *iura merae facultatis* (čl. 2 ods. 3 ústavy) nevyužije, nie je možné takýto výkon práva prezentovať na ťarchu uvedenej zmluvnej strany. Z uvedeného potom vyplýva, že písomná forma súhlasu, ako akt vnútornej komunikácie medzi zakladateľom a správcou štátneho majetku vrátane osvedčenia oprávnenia osoby konajúcej v mene ministerstva, netvorí obligatórnu prílohu zmluvy súkromného práva a na ňu sa nevzťahuje hore uvedená požiadavka technickej jednoty listín.

58. Navyše je rozumné predpokladať, že konajúce osoby konali v dobrej viere v riadnosť prejavov zmluvných strán zámennej zmluvy (bližšie rozvedené v bodoch č. 64 až 72). Uvedená dobrá viera je v súkromnom práve zakomponovaná, resp. sa nachádza vo viacerých ustanoveniach občianskeho alebo obchodného práva. Najmä stabilita právnych vzťahov vychádza z ich súladu s dobrými mravmi všeobecne a pre oblasť zmlúv kladie požiadavku na prevenciu zmluvných nedostatkov. Obdobne, prostredníctvom analógie práva, je možné odkázať na zákaz súdnej ochrany pre nepoctivý obchodný styk.

Podľa § 43 Občianskeho zákonníka účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

4) K nejasnosti poverenia:

59. Pokiaľ správa katastra v zmysle svojho oprávnenia vyplývajúceho z § 18 ods. 2 písm. a) v spojení s § 31 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. preskúmava vkladuschopnosť predloženej zámennej zmluvy, je celkom logické, že by ju mala preskúmať aj vzhľadom k riadnosti vykonania vnútornej komunikácie medzi ministerstvom a štátnym podnikom. Ak k zisteným nedostatkom patria pochybnosti okolo vydania súhlasu (čo je nepochybne vada návrhu odstrániteľná), je správa katastra povinná prostredníctvom ustanovenia § 31a písm. c) zák. č. 162/1995 Z.z. prerušiť konanie a vyzvať štátny podnik na preukázanie riadnosti vydania súhlasu.

Podľa § 31a písm. c) zák. č. 162/1995 Z.z. konanie o návrhu na vklad sa preruší, ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote predložil verejnú listinu alebo inú listinu, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, alebo aby odstránil nedostatky návrhu, prípadne jeho príloh.

60. Nakoľko odporkyňa čiastočne takto postupovala, mala dôsledne premietnuť do katastrálneho konania aj zásadu aktívnej súčinnosti účastníkov správneho (katastrálneho) konania.

Podľa § 3 ods. 2 veta prvá Správneho poriadku v spojení s § 22 ods. 5 zák. č. 162/1995 Z.z. správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy.

Podľa § 4 ods. 1 Správneho poriadku v spojení s § 22 ods. 5 zák. č. 162/1995 Z.z. účastníci konania spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania.

61. Navyše, vo vzťahu k otázke riadnosti poverenia Ing. V. P. je nutné [nie ako nesprávne odporkyňa poukázala na § 17 ods. 2 Správneho poriadku, ktorý upravuje zastupovanie iba účastníkov správneho konania] vychádzať, vzhľadom na už uvedený charakter súhlasu (bod č. 48), z ustanovenia § 6 ods. 2 v spojení s § 3 ods. 6 Správneho

poriadku s prihliadnutím na § 20 Občianskeho zákonníka, ktoré vymedzujú spôsoby konania právnickej osoby.

Podľa § 6 ods. 2 Správneho poriadku platí, že ak je na konanie vecne príslušný správny orgán, ktorý sa vnútorne člení, orgánom príslušným konať v mene tohto správneho orgánu v prvom stupni je útvar určený zákonom, inak útvar určený štatútom alebo iným predpisom upravujúcim jeho vnútorné pomery (ďalej len „štatút“). Ak štatút takýto útvar neurčuje, príslušným na konanie je štatutárny orgán správneho orgánu.

62. Zákon č. 326/2005 Z.z. právomoc na vydanie súhlasu zveruje do pôsobnosti ministerstva a nie samotného ministra. Vnútorné členenie ministerstva ako ústredného orgánu štátnej správy a rozdelenie jeho jednotlivých kompetencií medzi úradné osoby bližšie vymedzuje zákon č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy. Uvedený zákon popri tom, že nielen na riadenie ministerstva ale aj za jeho činnosť činí zodpovedného ministra ako štatutárny orgán ministerstva, ustanovuje odkazom na organizačný poriadok čiastkové kompetencie pre vedúcich pracovníkov ministerstva v pozíciách generálnych riaditeľov alebo riaditeľov odborov.

Preto bolo očakávané od odporkyne ako orgánu správy katastra, že bude predovšetkým preverovať oprávnenie osoby podpisujúcej súhlas za ministerstvo cez organizačný poriadok, a pokiaľ uvedené oprávnenie vedúceho služobného úradu sa tam nenachádza, tak až potom mal pristúpiť k vyhodnoteniu predloženého poverenia.

Podľa § 5 ods. 5 zák. č. 575/2001 Z.z. organizačnú štruktúru ministerstva určuje organizačný poriadok ministerstva, ktorý vydáva minister.

63. Obdobné stanovisko musel Najvyšší zaujať k argumentácii odporkyne, že do katastrálneho konania boli predložené pod tým istým číslom jednania a s tým istým dátumom dve poverenia pre Ing. V. P. s rozdielnym rozsahom poverenia. Avšak odporkyňa neuviedla, na základe akého zákonného ustanovenia uvedené poverenie je nutné vyhodnotiť ako zákonu odporujúce. Iba samotná skutočnosť rovnakého evidenčného (jednacieho) čísla neovplyvňuje legalitu aktu orgánu verejnej správy, tzn. nemôže byť na škodu veci samotnej .

5) K odvolaniu zúčastnenej osoby:

64. Je nepochybné, že právo v zmysle objektívnom patrí do skupiny spoločenských normatívnych systémov a v súčasnosti sa zo strany spoločnosti na neho kladú značné nároky. Nižšie rozvinutá myšlienka, že je nerozlučne späté s existenciou spoločnosti, ktorú svojim regulatívnym pôsobením významne ovplyvňuje, je na mieste.

65. Nezastupiteľnou úlohou práva ako spoločenského normatívneho systému je zabezpečiť stabilné podmienky pre trvalú existenciu (v zmysle reprodukčnom) spoločnosti, a teda aj jej riadne fungovanie. Aby spoločnosť nebola iba zoskupením autonómne existujúcich jednotlivcov, ktorí pri osobných stretnutiach presadzujú predovšetkým svoje vlastné záujmy, potreby a súčasne kladú dôraz iba na svoj prospech, a na druhej strane nerešpektujú (nezohľadňujú) záujmy, potreby a prospech ostatných, resp. od nich odlišného celku, musí v spoločnosti existovať aj určitý súlad vo vzťahu k základným hodnotám a pravidlám vzájomného spolužitia.

66. Je preto celkom logické, že právny poriadok nie je a ani nemôže byť hodnotovo neutrálny, ale musí spoločnosti nielen ponúknuť minimálny katalóg hodnôt, ktoré umožňujú spolužitie jedného človeka s ďalšími členmi spoločnosti, ale aj tento katalóg hodnôt presadzovať, či už výchovou k úcte tohto katalógu (napríklad § 1 O.s.p.) alebo mocenským pôsobením (§ 2 a 3 O.s.p.).

Preto pri svojom regulatívnom pôsobení musí právo predkladať svojim adresátom racionálne vzorce správania, tzn. také vzorce, ktoré slúžia k rozumnému usporiadaniu spoločenských vzťahov a tak sú aj zo strany ich adresátov prijímané.

67. Až procesom realizácie sa objektívne právo mení z rýdzo statického súboru podmienených pravidiel správania jednotlivcov na dynamicky fungujúci špecifický sociálno-normatívny systém regulujúci spoločenské vzťahy. A práve prostredníctvom realizácie sa dosahuje hore vymedzený účel práva. Takto všeobecne vymedzenému účelu práva musí vyhovovať každý konkrétny právne relevantný prejav jednotlivca, tzn. aj v prejednávanej veci vykonaný prejav vôle zmluvných strán zachytený v zámennej zmluve.

68. Je nepochybné, že právny režim zámennej zmluvy spadá pod režim Občianskeho zákonníka (*a contrario* § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka). Predovšetkým Najvyšší súd upozorňuje na už hore spomenutý cieľ zákonnej úpravy spoločenských vzťahov jednotlivcov, ktoré spadajú do oblasti občianskeho práva.

Podľa § 1 ods. 1 Občianskeho zákonníka úprava občianskoprávných vzťahov prispieva k napĺňaniu občianskych práv a slobôd, najmä ochrany osobnosti a nedotknuteľnosti vlastníctva.

69. Realizácia právnych noriem súkromného práva, resp. výkon konkrétnych subjektívnych práv a zákonných, či zmluvných povinností nesmie nadobudnúť zneužívajúci, tzn. neslušný charakter (*contra bonos mores*). Napríklad prostredníctvom § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa definuje limita spravodlivého usporiadania súkromnoprávných vzťahov.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

70. Aj na súkromné právo sa vzťahuje starorímska právna zásada, že nikto nemôže zneužívať vady úkonov, ktoré zapríčinil, vo svoj prospech („*nemo turpitudine suam allegare potest*“), ktorá je napríklad pre oblasť podmienených právnych úkonov vymedzená prostredníctvom ustanovení § 36 Občianskeho zákonníka (implicitne § 43 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 36 ods. 3 Občianskeho zákonníka platí, že ak účastník, ktorému je nesplnenie podmienky na prospech, jej splnenie zámerne zmarí, stane sa právny úkon nepodmieneným.

Podľa § 36 ods. 4 Občianskeho zákonníka na splnenie podmienky sa neprihliada, ak jej splnenie spôsobí zámerne účastník, ktorý nemal právo tak urobiť a ktorému je jej splnenie na prospech.

71. V prípade odvolania zúčastnenej osoby LESY Slovenskej republiky, š. p. išlo predovšetkým o argumentáciu, ktorej jadro bola otázka riadnosti a včasnosti udelenia súhlasu ministerstvom, ako aj právne názory, ktoré zúčastnená osoba (body č. 27 a 28) s tým spájala, tzn. že následkom takéhoto konania ministerstva by sa mala zámenná zmluva stať absolútne neplatným právnym úkonom a poverenie by malo zodpovedať právnemu stavu. V súvislosti s týmito námietkami zúčastnenej osoby však Najvyšší súd musí odkázať na svoju staršiu judikatúru, v ktorej k otázke posudzovania neplatnosti zmlúv správou katastra vyslovil právny názor, že: *„vo vzťahu k sporu, či išlo o absolútnu alebo relatívnu neplatnosť zmluvy..., najvyšší súd poukazuje na úlohu neplatnosti právnych úkonov, tzn. aj predmetnej zmluvy v právnom poriadku. Rozhodovanie o platnosti či neplatnosti právneho úkonu je rozhodovaním v občianskoprávných veciach, čo je prostredníctvom ústavného rámca (čl. 142 ods. 1 ústavy) zverené prostredníctvom zákona iba do výlučnej právomoci súdov (§ 80 písm. c/ OSP). Preto orgánu verejnej správy takáto rozhodovacia právomoc neprislúcha ani prostredníctvom inštitútu predbežnej otázky, ibaže osobitný zákon toto umožní.“* (m.m. rozsudok Najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžr/10/2011 z 8.11.2011).

Je jednoznačné, že iba zúčastnená osoba mohla spôsobiť, ak vôbec nejaké nastali, nejasnosti vo vzťahu k povereniu Ing. V. P. Vo svojom vyjadrení (bod č. 39) navrhovateľ najmä poukázal na paradoxnú situáciu vyvolanú uvedeným odvolaním, lebo takto účastník katastrálneho konania napáda v odvolaní svoj vlastný postup v katastrálnom konaní, nakoľko zmluvu pripravoval a dojednával práve uvedený účastník LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, a tento aj obstarával súhlas na predmetnú zámenu. Najvyšší súd sa na základe hore uvedených argumentov s týmto stanoviskom stotožňuje, a preto nemôže poskytnúť ochranu takto motivovanému odvolaniu.

72. Uvedený postup súdu korešponduje s premisou zakotvenou v ustanovení § 3 O.s.p., ktorá sa prejavuje poskytnutím súdnej ochrany (čl. 46 a nasl. ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky) iba právam, ktoré boli nezákonným postupom inej osoby pohrozené alebo poškodené. Nakoľko o tento prípad v odvolacom konaní nejde, Najvyšší súd nemohol priznať právnu relevanciu odvolacím dôvodom zúčastnenej osoby LESY Slovenskej republiky, štátny podnik.

Podľa § 3 O.s.p. občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti a slúži na jej upevňovanie a rozvíjanie. Každý má právo domáhať sa na súde ochrany práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené.

Na základe uvedeného musí Najvyšší súd konštatovať, že odvolacie dôvody navrhovateľa (tzn. aj zúčastnenej osoby), pri ktorých nie je možné vylúčiť, že ich vznik nezapríčinil minimálne svojou nedbanlivosťou, tzn. procesné naplnenie zákazu konania contra bonos mores, v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka a § 3 O.s.p., nemôžu požívať súdnu ochranu v zmysle čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky, a preto ani k nim nemôže odvolací súd prihliaďnúť.

6) K charakteru súhlasu:

73. Pri vymedzení vzťahu súhlasu ministerstva a zámennej zmluvy uzavretej správcom lesného majetku vo vlastníctve štátu je nutné vychádzať tak z predpisov verejného ako aj z predpisov súkromného práva. Svojim charakterom je súhlas definovaný ako individuálny akt verejnej správy s konkrétnym obsahom. Konkrétne ide o určitú formu správno-aplikačného aktu, ktorej vo všeobecnosti patrí označenie ako opatrenie, v podrobnostiach tiež ako vyjadrenie správneho orgánu, tzn. že *nejde o prejav vôle v zmysle súkromného práva ale súhlas vyžadovaný v zmysle § 50 ods. 7 zák. č. 326/2005 Z.z. predstavuje právno-aplikačný akt zameraný na vnútornú komunikáciu zakladateľa a súčasne na výkon kontroly s nakladaním zvereného majetku štát.*

Podľa § 3 ods. 7 Správneho poriadku ustanovenia o základných pravidlách konania uvedených v odsekoch 1 až 6 sa primerane použijú aj pri vydávaní osvedčení, posudkov, vyjadrení, odporúčaní a iných podobných opatrení.

74. Napriek právnej skutočnosti, že samotný zák. č. 326/2005 Z.z. priamo vylúčil aplikáciu Správneho poriadku na rozhodovací proces týkajúci sa vydania súhlasu, Najvyšší súd nielen v zmysle čl. 1 ods. 1 veta prvá ústavy Slovenskej republiky ale aj v zmysle Rezolúcie č. (77) 31 Výboru ministrov Rady Európy o správnom konaní zastáva právny názor, že zásady správneho konania sa musia vzťahovať aj na osobitné správne konania, ktoré subsidiárne pôsobenie Správneho poriadku výslovne vylúčili.

Podľa § 50 ods. 14 zák. č. 326/2005 Z.z. sa na rozhodovanie podľa odsekov 4, 5, 7, 8, 10 a 11 všeobecný predpis o správnom konaní nevzťahuje.

75. Teória správneho práva sa snaží charakterizovať, a tým aj rozlíšiť, dva takmer totožné akty verejnej správy, a to súhlas a schválenie. Súhlas patrí medzi schvaľovacie právno-aplikačné akty verejnej správy. Je očakávateľné, že orgán verejnej správy sa pohybuje v rozmedzí medzi vydaním a odopretím vydania súhlasu. Málokedy je možné súhlas stotožniť s dodatočným schválením, ktoré na rozdiel od súhlasu teória správneho práva zaraďuje do skupiny aktov s účinkami „*ex tunc*“ (bližšie in: Hendrych D. a kol.: Správni právo, obecná časť, str. 228).

76. Z hore opísaného všeobecného charakteru súhlasu nepochybne vyplýva, že súhlas ministerstva požadovaný zákonom na uzavretie zámennej zmluvy má charakter podmienky súkromného práva, a to odkladacej podmienky (bližšie bod č. 70), nakoľko s týmto súhlasom ako aj prostredníctvom jeho udelenia ministerstvo vykonáva svoju kontrolnú právomoc zakladateľa vo vzťahu k výkonu správcovskej funkcie štátneho podniku pri nakladaní s majetkom štátu.

77. Najvyšší súd už raz vyslovil svoj právny názor, že kontrolu splnenia riadnosti nemohol vykonať navrhovateľ ako účastník zámennej zmluvy, ale, v prípade výskytu pochybností, toto mala vykonať odporkyňa pri dodržaní zásady súčinnosti. Preto, aj keby Najvyšší súd pripustil, že podmienka súhlasu je akokoľvek závažná pre registráciu zámennej zmluvy, nemôže byť prenesená argumentáciou zúčastnenej osoby v neprospech navrhovateľa.

7) K označeniu zúčastnenej osoby:

78. Ďalšia argumentácia odporkyne poukazovala na to, že štátny podnik namietal svoje nesprávne označenie ako vlastníka nehnuteľností v záhlaví a v podpisovej doložke k zámennej zmluve. Podľa Najvyššieho súdu je správne, že krajský súd v priebehu súdneho prieskumu túto námietku neriešil. Po podrobnom oboznámení sa s obsahom zámennej zmluvy ani Najvyšší súd označeniu zmluvných strán nemôže nič vytknúť.

V záhlaví zámennej zmluvy je správne označený správca majetku štátu názvom štátneho podniku a v časti týkajúcej sa výkonu vlastníckeho práva (čl. I) je použité označenie:

Slovenská republika – LESY SR š.p., Banská Bystrica, čo korešponduje so zákonnou požiadavkou zakotvenou v § 20 Občianskeho zákonníka. Preto ani túto námietku Najvyšší súd nevyhodnotil ako relevantnú.

Podľa § 20 Občianskeho zákonníka za právnickú osobu môžu robiť právne úkony aj iní jej pracovníci alebo členovia, pokiaľ je to určené vo vnútorných predpisoch právnickej osoby alebo je to vzhľadom na ich pracovné zaradenie obvyklé. Ak tieto osoby prekročia svoje oprávnenie, vznikajú práva a povinnosti právnickej osobe, len pokiaľ sa právny úkon týka predmetu činnosti právnickej osoby a len vtedy, ak ide o prekročenie, o ktorom druhý účastník nemohol vedieť.

8) K nevykonaniu dôkazov:

79. Tiež odporkyňa v svojom odvolaní poukázala na to, že krajský súd nevykonal v súdnom konaní pri rozhodovaní o opravnom prostriedku dokazovanie vo veci udeľovania súhlasov za ministerstvo, ktoré navrhoval žalovaný aj napriek tomu, že v zmysle § 250q O.s.p. dokazovanie vykonať mohol. K uvedenej argumentácii Najvyšší súd poukazuje najmä na tú skutočnosť, že odporkyňa síce môže súdu vytýkať pasivitu pri vykonávaní dôkazov, ale súčasne je povinná označiť dôkazné prostriedky, ktoré výslovne navrhla, a ktoré krajský súd v súdnom prieskume nevykonal. Nakoľko tak svoju argumentáciu nešpecifikovala, Najvyšší súd nemohol jej argumentáciu označiť za relevantnú.

9) K dodatočnému zrušeniu súhlasu:

80. Pokiaľ odporkyňa z konania ministra pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, ktorý s okamžitou platnosťou zrušil všetky súhlasy k zámene lesných pozemkov vydané k 09.07.2010 pre LESY Slovenskej republiky, š.p., Banská Bystrica ako aj poverenie, ktorým bol Ing. V. P. poverený udeľovaním súhlasov na uzatvorenie konkretizovaných zmlúv, vyvodila podporné argumenty pre svoje napadnuté rozhodnutie, ide o nesprávny záver.

81. Uvedený úkon ministra je na jednej strane právne relevantný, avšak ide o úkon s účinkami „*ex nunc*“, tzn. na doteraz vykonané úkony sa nazerá v zmysle zásady kontinuity výkonu verejnej správy ako na nedotknuté. Preto sa ani nemôže vzťahovať na predmetnú zámennú zmluvu, ktorú je možné zrušiť iba zákonnými prostriedkami.

V.

82. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok odporkyne a stanoviska navrhovateľa Najvyšší súd s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. a s doplnením niektorých právnych názorov rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Bude preto úlohou odporkyne, aby sa v ďalšom konaní s právnymi názormi vyslovenými krajským súdom a doplnenými právnymi názormi Najvyšším súdom vysporiadala.

83. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný navrhovateľ má právo na úplnú náhradu trov tohto konania. Podmienkou pre priznanie náhrady trov právneho zastúpenia je ich doloženie do spisu počas konania alebo dovyčíslenie v 3 - dňovej lehote po vyhlásení rozsudku.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. platí, že ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

84. Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právny zástupca navrhovateľa listom z 27. marca 2012 v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčíslil a Najvyšší súd uznal:

1.1. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde

1.1.1. písomné vyjadrenie (11)	1 úkon práv. pomoci	123,50 €
1.1.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu		7,41 €
1.1.2. pojednávanie (12)	1 úkon práv. pomoci	127,16 €
1.1.2.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu		7,63 €
	celkom bez DPH :	265,70 €
	celkom:	318,84 €

Nakoľko úspešný navrhovateľ bol zastúpený advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie podrobnosti o spôsobe platby a účte právneho zástupcu sú obsiahnuté v liste zo dňa 27. marca 2012, ktorý je súčasťou súdneho spisu.

85. Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. rozhodol na základe vytýčeného pojednávania, lebo jeho vytýčenie v zmysle doterajšieho priebehu prvostupňového súdneho prieskumu považoval za dôležité.

86. V prejednávanej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky v oblasti ukladania alebo rušenia súdnych poplatkov v zmysle § 12 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevyužil svoje oprávnenie.

Podľa § 12 ods. 1 veta druhá zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch je odvolací súd oprávnený rozhodnúť vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde.

Nakoľko túto svoju právomoc Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd nevyužil, došlo tým k zákonnej delegácii poplatkovej povinnosti na krajský súd, tzn. aby o súdnom poplatku, ak vôbec poplatková povinnosť v prejednávanej veci vznikla, za odvolacie konanie rozhodol.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 27. marca 2012

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová